

Mestre de molts, mestre de tot

per Agustí Palau i Codonyers

Ha mort Mossèn Geis. Ha mort l'amic. El dilecte; el més generós; el més desinteressat de tots; el més sincer.

Va fer, entre nosaltres, una llarga estada de més de cinquanta anys. I va passar fent el bé.

No va ser cap potentat, ni cap capità d'empresa, ni un polític de moda. No va ser d'aquells que fan parlar ni dels qui tothom en parla.

Fou un gran treballador i coneixia molt l'ofici. Però com que era modest i humil no va posar-se mai al capdavant ni a les primeres files. Era un home intel·ligent, amb molts recursos. Li agradava la feina ben feta. I era un enamorat del seu ofici, un ofici que el feia amb molta vocació i que era com una trinitat.

* * *

Mossèn Geis era Capellà. No pas d'aquells que s'han trencat del tot ni dels qui van trencant-se de mica en mica. Era un capellà tot d'una peça, íntegrament. Se sentia, primer que altra cosa i per damunt de tot, Sacerdot de l'Altíssim i predicava de Déu i del seu Crist amb un vivíssim amor, amb entusiasme i amb l'exemple. Sense crits ni gesticulacions efectistes, sense aldarulls. Ans al revés, amb humilitat i veu suau, amb paraula assenyada, que és la que més agrada i persuadeix, i es fica endintre... Era sacerdot en tot i a totes.

Era, a més, Músic. Amb l'ofici ben après, sense haver-hi escatimat hores. Era un virtuós, i compositor i un músicòleg competent. Sabia el que es feia i el que tocava. Enamorat de l'harmonia i de l'acord no concebia que es volgués dir música del que era, només, soroll de crispació o infernal borborigme. No transigia fent rebaixes o concessions a favor de la mediocritat i en desmèrit de la categoria. Li plaïa, i l'acceptava, la música ingènua sense afectació, la composició senzilla i melòdica per acompanyar les hores tranquil·les i el lleure dels homes. Però li abellia molt i més, la música noble, elevada i sublim,... la que és delícia de l'ànima. Que per alguna cosa era un excel·lent organista.

Era, encara, un Poeta. És a dir, un creador de bellesa. El seu vers era net i cristal·lí, harmoniós i ric de paraules dringants, arrelades a l'entranya de la llengua, però entenedores i a l'abast del poble. Defugia el poema enrevessat que massa sovint necessita el manual

Mn. Geis a la taula de treball. (Foto de Tomàs Casañas. 1956).

d'egiptologia per a desxifrar-ne l'enigma. Era un bon escriptor. I un artífex. Posseïa una riquesa de vocabulari envejable. I confegia la seva prosa sense barroquismes: la feia austera però d'una extrema elegància.

Era, també, un pedagog, un erudit i un didacta.

Un dia el varem proclamar Mestre en Gai Saber. I ho era! Però eren molts i

molts els qui llavors ja sabiem, a més a més, que també era un Mestre en el Consell, i Mestre en l'Amistat. I era Mestre en la humilitat i un Mestre en totes les coses de l'Esperit...

* * *

Molts som els qui el trobarem a faltar. I l'enyorarem. Però acceptarem la pèrdua confiats que Déu l'ha premiat no pas amb els llorers efimers de la Terra sinó la glòria perdurable.

I intentarem de conformar-nos amb els mateixos mots que Mossèn Geis va escriure, ja fa molts anys, en la seva joventut:

"Quan amb la mort a casa ens hem trobat i hem conviscut davall d'un mateix sostre és quan sabem tot el significat de les paraules que en el Parenostre diem: "Faci's la Vostra Voluntat".

SENSERRICH

Joieria,

Sant Quirze, 17 - Tel. 725 75 96

SABADELL